Esticampianus

MODUS

LIBRARIÆ UNIVERS IAGELL CRACOVI

4026

CIMELIA

XII.C.100.

1891. XII. 54.

Esticampianus J.

Modus epistolandi. Cracoviae 1513.

344

Gram. pol.

91.

Cim. Qu. 4026

Bibl. Jag.

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS

Modus Epistolandi Magistri Joānis Esticamptani viginti genera epistolaꝶ cōplectens, ¶ Cuius primū genus est Cōmendaticiū quod tribus speciebus cōstat, quaꝶ prima est Epētica id est laudatiua, Propositio,

¶ Cōmendet Rector Vrsinus doctor Medicine Oratorꝙ pro auxilio prestando,

S P. D, Multoꝶ hominū sermone accepivir eruditissime. te singulari fauore bonis artibus eruditos prosequi: atꝙ tecū fouere magnū profecto doctissimi atꝙ eruditissimi viri argumentū est, doctos amare: Ioannes Vrsinus doctor integerrimus homo singularis ingenij & virtutis ad vestram achademiam iter facit ꝑpter quasdā artes ꝑsitēdas ad cōmunē certe multoꝶ vtilitatē, Rogo te vehementer velis esse illi cōsilio & auxilio, quacūꝙ in re opus ei erit tua opera: quicquid beneficij in illū cōtuleris. mihipi factū putato, faciam ꝑfecto vt quicquid causa mei feceris te nūꝙ penitebit. Vale.

Scđa species eiusdē generis est Ciuilis id est iustificatiua. Propositio:

¶ Cōmēdet iudici Pomponius ꝑ foresi negotio sibi expediēdo:

S, P, D, Etsi tanta iusticia, tantaꝙ equitate oīs in mortales flores prestātissime vir. vt nullius causa neꝙ patrono neꝙ vlla apđ tuā amplitudinē cōmēdatiōe egeat, tñ amicoꝶ intercessiōe ipsa virtus magis elucescere clariorꝙ fieri solet, quare persuasus amici mei viri clarissimi causam tibi cōmēdare nō verebor. est nem-

pe Pomponius homo ea animi prudentia, eaq humanitate pre ditus: vt omẽs in amorẽ. eiusq verã amiciciã trahere possit, cuius familiaritate egregiaq viuendi cõsuetudiue iampridẽ vsus sum Is habet tua in puincia mutuati eris pergrandes debitores, qui a lienũ es in mutuũ eis datũ soluere nequaquaz volunt, dataq ab eis in pignus fidei cirographa diffiteri nequiter nõ erubescũt pre terea Pomponius cũ ad te in puinciã pficisci in animo haberet vehementer me orabat vt ei cõmẽdatiuas ad tuã dignitatẽ litte-ras darẽ. quibus equissima eius causa tibi q̃notissima fieret. cuius meritis flexus, precibusq: te charissimũ virum prece maiore qua possum rogo atq rogo. velis eius negotiuz quod illic suis nequã cũ debitoribus habetq equissimũ sic adiuuare: vt merito famã tuã clarissimã reipa approbatã ppetua laude extollat: meãq ami ciciã quã tecũ a cunabulis vsq cõtraxi senciat esse nõ vulgarẽ. V.

Tercia species eiusdẽ gñis ẽ diceanica criminalis.

Propositio.

¶ Cõmendet filius patri p causa criminali expedienda & ira placanda.

S. P. D. Quod adolescẽtũ ita psequeris flagicia, eorꝫ abhorres fa-cinora: q q tuorꝫ liberorꝫ tam seuerus es parens minime vicio do Solent pfecto multi. sine dubio adolescentes nimia parentũ in-dulgentia in varia libidinũ scelera plabi. p etatẽ in vitia celeres. & ipe durus pceptor taliũ semp fui. ineffrenatos iuuenũ animos q acerbissime castigaui. & illos semper alienos a me esse studui. quorꝫ animus vel benigna emendatiõe, vel seuera correctiõe ab errore nõ resipuit, qdã eñ correctiõe meliores reddi. quidã aspe

riores pertinacioresq́ correcti fieri solet. quorum aūt ingeniū p hu-
mane cōditiōis imbecillitatē semel vel ad sūmū bis errare cōtige
rit, illis pcendū esse, quis nō viderit, quod in tuo (. superiore an-
no.) filio prudentissime ciuis factū cerno, malorum ocior contu-
bernio in quandā puellulā inflammatus plures cū ea pecunias p
dite cōsumpsit, artes quoq́ preclaras aliquātisp posthabuit. mea
tn̄ honesta persuasiōe resipiscebat ad se ad optimaq́ studia reuer
sus est que maiore qm̄ antehac animo cōplecti studet: tantaq́ in
bonis artibus opera nauat vt breui q̄ doctissimus euadet, magnā
q́ in nostro gimnasio laudē ppter eius p̄clarā indolem atq́ indu
striā cōparare festinat, in nullo vnq̄ scelere inuentus, nisi nuper
pestiferorum quorūdā societate īfectus inuite errauit, facileq́ ab ea
resiluit fidei quoq́ sacramēto se obstrinxit, nihil tale vnq̄ se con-
missurū, vel quod in eius vel suorum dedecus vergere possit, Qua-
re te vehementer precor, paternā velis mittere irā, memorq́ esse
tam fortē tamq́ cōstantē fore neminē vt aliqn̄ labi errare neque-
at facit(. me hercule.) sepenumero cōmissum flagiciū vt arden-
tiore fortioriq́ pectore virtutes amplectamur ip̄as, fuimus & nos
aliqn̄ iuuenes etiā vix ceteris meliores, hoc nobis senibus vicio
venit nō quales fuimus. sed quales sumus adolescētes nostros es-
se volumus: cuiq́ crede mihi etati suus est viuendi mos: cū alia e
tate aliis viuit̄ moribus, placato id circo sis animo & paterna pie
tate filiū suscipe visceraq́ tui paterni subsidij in altiora eius studi
a illi nequaq̄ claude. illud tecū repete, sicut nimia parētū clemē-
tia liberis plurimū nocet ita nimia parentū in filios seueritas pe-

ticulū affert:tu vtrūq; cauens te verū patrē fore memēto. Vale.

Scd̄z genus est peritorū cuius spēs sunt tantū due prima peritoria gratie. Propositio.

¶Petat̄ a Quintiliano patrociniū in causa corā iudice actura.

S,P,D, Quot te liberalibus studijs, precipue iuripontifico & eloquentie audio operā dare vehemēter gaudeo & letor, poteris eñi his artibus, tibi & oīibus tuis esse adiumento simul & ornamento, & ipē tuū patrociniū primus desidero & expecto, habeo eñi iustissimā cū quodā apud nos ciue causaz, qui quodā patri meo debitam pecuniā mihi post patris mei obitū heredi relicto dare recusat, Vnde in ius illū ducere decreui, nā pretor vester huius debiti conscius testis est, se que oēm equitatē, in hac re mihi facere pollicitus est, hoc solū mihi restat, vt te negocio meo prudendem causidicū eligere ꝓposui atq; nūc eligo. facile eñi idipm qđ opto facere poteris: qm̄ iustā habes causam. iudicē fauentē & ferme patronnm, Si hec ꝑ me (. vt cōfido:) cōfeceris. dignā certe a me mercedē accepturus ad oīa etiā tua me deuinctū tibi semꝑ habebis: Vale.

Scd̄a est peritoria rei. Propositio.

¶Petat̄ a patre subsidiū ꝑ gradu baccalaureatus adeptiōe,

S:P.D, Cū hominū causa homo natus sit, vt alter alteri ꝓsit, maxime parentes in eos quos progenuere officiossimi esse dn̄t, hos educare optimisq; artibus instituere cogitēt quodamin me vsq; ad hoc tempus liberaliter charissime parēs effecisti, accurate me educasti: ad gijmnasiū eruditissimo preceptori tradidisti. apud quē ꝑ

virili mea optimis studijs operā dedi:vt nō mediocriter doctus in patriā redirē Reliquū post multos studiorꝝ meorum dies.inso nesqꝫ noctes ad earꝝ arciū in signia honoris titulos mei laboris te stes festinare cōstitui. qđ sine tua singulari ope munificētiaqꝫ ef ficere nō possum. q̄q̄ virtus ipsa absqꝫ pecunia decoranda est. tū hec sine diuitijssepe lāguescit q̄obrē te mihi charissimū patrē ma iorē ímodū oro atqꝫ obtestor ne me meaqꝫ pene consumata stu dia deseras. paucis mihi succurre pecunijs. quibus in me libera lis semꝑ extitisti & nūc cū tibi fortuna plus solito arridet facile id efficere queas:faciā(.me hercule.)vt ea res adperpetuū tui tuorꝝ qꝫ honorē accedat,meqꝫ habebis donec viuā: parentissimū filiū. aliqñ sencies quātū sit parentibus gaudiū q̄erutidissimos habere filios. Vale mearꝫ rerū spes.

Terciū genus.est munificū cuius spēs sunt due pri ma gratie. Propositio.

¶Pollicet̄ Quintilianus patrociniū suū Ioanni in causa forensi quā corā iudice est acturus.

S,P,D, Accepi his diebus litteras tuas amate Ioannes dissertissi mas quibus officiū meū vehementer desideras me meaqꝫ studi a plurimū laudas, facis quidē amice hoc vnū scito, quacūqꝫ in re vel cōtrouersia tibi officiū meū prestare possim:. ꝑ ea beniuolen tia qua me humanitati a teneris annis affectus sui ꝑlibenter faciā presertim cū id ex me precibus optas quod nō solū iustū est(.qđ quisqꝫ appetere debeat.)verū etiā quod ē iustissimū:debet em̄ a micus ꝑ amico omnē subire honestū laborē etiā difficillimū , qđ

ego ꝓ te nō debeā efficere:cū tāta tuoꝝ in me meritoꝝ extāt of ficia vt ea nulla vnq̄ delebit obliuio:velim.id circo tibi non tan‑ tū in eo quod nūc petis obſequiū offerre meū:ſed etiam ceteris in oībus rebus quas intelligam tibi fore q̄ cōmodiſſimas: dū‑ modo tue dignitati meū ſtudiū agnoſcā futurū gratiſſimū.V.

Scḋa ſpēs eiuſdē generis ē munifica rei: Ꝓpoſi.

¶Pecunia a parentibus mittiꝛ filio ꝓ adipiſcendo gradu Bacca laureatus in artibus.

S.P.D.Littere tue quas proximis diebus accepimus chariſſime fili.magno nobis oblectamento fuere.plene eñ ſunt humanita‑ tis & honeſtatis.noſq̄ ꝓ ſubſidio tuoꝝ ſtudioꝝ ꝑficiendoꝝ pre‑ ſtando magnopere hortaris equiſſimeq̄ oras:quales in te paren tes ſemꝑ fuim⁹. quo amore quaq̄ pietate te vſq̄ proſecuti ſum⁹ tuipē optimus nobis teſtis eſſe debes:quicquid eñ noſtro ſudo re partū eſt.id tibi ꝓ tuis ceptis ſtudijs amplectēdis liberaliter im partimur.q̄ aūt nūc iterū magis atq̄ magis tuis nos precib⁹ pul ſas vt tibi ſuccurramus ꝓ cōſummati ſtudij dignitate obeunda id benigne facere decreuimus.mittimus tibi cū preſenti tabella rio pecunias ꝓ tua in bonis artibus cōmēdatiōe futura cōſequē‑ da:quibus ſi perinde vſus fueris atq̄ ſcribis & vt nos cōfidimus. nullis in rebus tuis(:q̄q̄ rerū inopia etiā nos vrgeat.) tibi deſutu ri fiemus:in quibus ꝓ tua atq̄ noſtra honeſtate res agi cognoſci tur:indignū(.me hercule.)nobis viſum eſt quicquiā a parentib⁹ liberis negari:quod ad honeſtatē & parentū & filiorū ornamen‑ tū futurū eſt.Vale vnice amantiſſime.

Quartū genus est demonstratiuum cuius sunt due spēs prima laudis. Propositio.

¶Laudet Calimachus Orator atq; phūs Magisterq; artiū apud Ioannē ducē Misnensem:

S.P.D. Nil his diebus iucūdius mihi accidere potuit q̄ꝙ te Cracouiā ad optimarꝫ artiū studia ꝓfectū esse intellexi. putaui mea īteresse te hortari vt tibi īprimis eruditissimū p̄ceptorem deligeres quē tanq̄ ducem studiorꝫ tuorꝫ & honeste vite tue amplectēde auctorē haberes. quē aūt (. vt mea fert sententia:) preter Calimachū eligeres scio neminē cui tantū ingenium ab optimo deo datū est: vt vix maius concedi potuisset. tanta illi rerꝫ archanarū cognitio: & totius pene phīe ꝑscrutatio inest vt nihil est quod eū tandē ad bene beateq; viuendū & precipiendū fugere posset/ Si eloqueutiá queris, tanq̄ alter Cicero queq; prudenter atq; diserte dicit agitq;. Si vitā eius intueri cupis. imaginē & quasi omniū virtutū cōe domiciliū ipsius vitam reperies. Tanta suos beniuolentia amplectit̄ discipulos. vt sese ad eorꝫ dūtaxat vtilitatē honestateq; natū autumat. Quis nostra tempestate doctiores suos redditit: ꝑfecto nemo: Si oīa ad laudē suā exigentiá exequi vellem nec epistola caperet. nec ingenij mei vires sufficerent. neq; hec assentandi causa illi scripsi. verū ꝓ mea in te beniuolentia tibi persuasum fuisse vellem. illū tuo ingenio clarissimū preceptorē deligeres. quo impulsore vel monitore absq; dubio, patrie: amicis tuis. & tibi cōmune ornamentū doctissimus ad nos redires. Vale

Scd̄a spēs eiusdē gn̄is est vituperij. Propositio.

¶Accusat Ioannes Vulpinus apud Rectore p excessibus suis.

S,P.D,Nil magis alienu a me esse studui q alior fama lacerare & minuere. dum mea adaugere velim nisi ad vltimu lacessitus ab aliquo iniuria cu mea pacientia mei inimici insolentia cresce re viderim,Is Ioannes Vulpinus oim scelleru diluuiu & comunis sentina. oim viror bonor inimicus publicus in meam pnitiem die noctuq molit plurima,quibus me meaq fama ledere posset tantaq in me commentat scelera que etia audire abhorreo & ne mine tande intentatu relinquit, in que venenu sui pfidi ac pditi animi euomere no auderet talem ego meo iudicio magnanime dne rector de medio tolledu omino censuerim, ne increscens eius malicia multor adolescentu ingenia offendere posset. facile vitia du surgut cotra euelli possunt.du vo senuerit adauctaq fuerit nemo pfecto illa facile vnq tollat, nec hec mo scripsi vt singulari odio vel vlla maliuolentia in tale blaterone efferuescerem veruz optimor studentiu honori timeo ne a tam pestifero ganeone infecti in aliqua ignominia incidere possint.te eqssimu costituo iudice quid in tale bonor seductore tibi faciendu esse censeas, Vale

Quintu genus eucaristicu cuius prima spes est pro munere.

Propositio.

¶Gratias agit Ioannes paretib' pro subsidio ad pmotione facto.

¶S,P,D, Cu vestra singulare erga me munificetia cosidero charissimi parentes.cui gratias & agere & habere vellem quibus aute id facia verbis omino no in venio ppter innumerabilia vestra in me collata merita.etia si vita pvobis effunderem/paru mihi effecisse videret at tn ne ingratitudinis vicio accusarer quod omni-

um viciorꝝ teterrimũ est. ꝓ tãto vestro ĩ me collato munere quo mihi ad futurã meã amplectendã dignitatẽ succurristis ĩmortales vobis & ago & habeo gratias nõ quas debeo: sed quas possum ad quẽcũqꝫ statũ ꝓfecto fortuna vel deus me vocauerit. tanti muneris nũqꝫ immemor ero: om̃e meũ studiũ me deniqꝫ ipsum ad om̃ia offero quibus me vobis rẽ gratissimã facturũ sentiã. nõ em̃ nescius sum quãtũ officiosus filius amantissimis suis parentibus debeat. Vale.

Scḋa spẽs gn̄is eiusdẽ est ꝓ beneficio. Propositio

¶ Gratias agat. S. Quintiliano ꝓ patrocinio impenso ĩ eius causa coram iudice.

S. P. D. Tanta tua vndiqꝫ extant beneficia vt quibus verbis parẽ tibi habeã gratiã (. cũ refferendi nulla mihi dat̄ facultas.) nõ inuenio, ita em̃ accurate. ita diligenter prudenterqꝫ causam meã tutatus es. vt diligentius nihil vnqꝫ a te fieri possit: est em̃ id veri & officiosi amici argumentũ, maiori cura amicorꝝ negotia qꝫ sua amplecti & cõficere, quippe nõ potuisti vlla ĩ re vnqꝫ maiorẽ mihi tuam offerre beninolentiã qꝫ hac in re effecisti agebat̄ em̃ & de honore meo & cõmoditate mea non parua. debet certe hoc tuũ in me benefitiũ nullũ vnqꝫ delere tp̄us, manibus. pedibusqꝫ nitar ne ingratitudinis abs te accusarer Meã etiã omnẽ operã & quicquid in me est quod rebus tuis ꝓfuturꝝ esset libentissime offero : offerãqꝫ donec vitali vescar aura. Vale:

Sextũ gn̄s amatoriũ cuius spẽs prima est honesta. Propositio.

B

¶Expoīt Ioānes amorē suū erga magistrū quē sumō ope diligit
S.P.D.Tanta apud nos fama doctissime magister tui preclari i-
genij quottidie crescit: vt nemo est qui te nō videre cupit tuiq; i
admirationem nō trahatur qui eo ingenio eaq; dicēdi copia in
gymnasio Aristotelem in medio interpretaris:vt Aristoteles nou
tu loqui videat̄.sic facūde sic grauissime cuncta disseris vt Cicero
nē reuixisse putāt:In oīes talē te offers qualē te quisq; habere ve
lit,quāobrē ita me tibi deuinctū singulari quadā beniuolentia &
obseruantia haberes.vt nihil mallē q̄ tuū sincerū erga me amorē
etsi ipm nō merui nihiltamē a deo immortali opto mihi maius
cōcedi q̄ eam mei ingenij vim eam animi prestantiā qua me di
gnū in tuoꝝ amicoꝝ numeꝝ venire iudicares, maiori (.me her-
cule.)leticia nequaquā affici possum, summū illud inter morta-
les ceuseo.nō multis sed q̄ optimis placere posse,offero preterea
me nūc tibi meūq; integrū pectus ad perpetuū tuū obsequiū ita
trado vt nihil mei vnq̄ esse debeat quod nō idē tui fore putabo.
Vale feliciter meāq; eo eplā aīo suscipere digneris quo adtevenit

Scđa spēs eiusdē generis turpis. **Propositio.**

¶Scribit piramus ad Thisben ꝑ amoris sui declaratiōe vt illam
in amorē suū inducat.

S,P,D, Quod te q̄sq; amare solet venustissima puella mirari nō
debes.habes enī illa in te que mille vix in virginibus reperiri pñt
tanta enī corpusculi tui pulchritudine flores.vt altera helena di
ceris.quid sibi velint tui ocelli tanq̄ due stellule radiantes. quid
tua rubicunda labella.dulcia canentia verba.quid deniq; integer

animus tuus omniũ morũ venustate vberrimus quẽ optima a tenera etate studia educauerũt. quẽ minerua artiũ inuentrix sic excoluit vt te mortales tanq̃ alterã palladem obseruarẽt nihil omnino in te neglectũ (.quod deoꝝ dono cuiq̃ virginũ in eius ornamentũ tradi possit.felix ille quẽ tu candida stella pulchrũ facies ꝓle parentẽ.quid vnq̃ in vita mihi vel iucundius vel felicius accidere posset q̃ id ꝙ me tuo pudicissimo circulo dignum amatorẽ effeceris.quodq̧ meũ amorẽ ĩ tuo pomifero pectore perpetuo collocaret.nõ me parẽ tibi verũ seruulũ tuũ esse cupio. quid mihi diuitiaꝝ copia que mihi abunde est. quid pulcherrima mea etas:quid magnũ genus.vñ ortus sum mihi ꝓfuturũ est,dũ animũ meũ habere nõ possum quẽ tecũ habeo te supplico. te per deos immortales & rogo & obtestor.si me viuũ,si me vl' ĩcolumẽ fore velis redde pudicissimũ tuũ animũ ymo meũ mihi.qđ si (vt spero) feceris me saluũ facies & te preclarissimã matronã huius vrbis ꝑfecto efficies, Vale spes mea & desiderium meum.

Septimũ genus lamẽtatoriũ qđ cõtinet tres spẽs. Propositio.

¶Lamentat̃ magister apud curionẽ Vuratislauieñ. ꝙ a Marcello filio suo sit iniuria affectus.

S,P,D,In tua erga me singulari amicicia presertim hoc tp̃e confisus ad te nũc scribo vir amantissime.cui meã satis aduersam fortunã notã ꝑ amicoꝝ cõsuetudine esse velim.pro nostra inter nos necessitudine filio tuo Marcello in omibus eius rebus ꝓfuturus esse studebã illũ vigilantissime erudiebam.pecunias in mutuũ illi dabã.tandẽ ad dignitatẽ bonaꝝ artiũ fastigiũq̧ extollebã.nihil

fecto apud eũ quod esset optimi preceptoris officiũ negligebam postremo hinc abiens clam me,nullã neq̧ gratitudinẽ neq̧ solutionẽ mihi fecit.iã secũdus agit annus.iãpridem decreuerã apud me iniuriã lamentari.semꝑ tñ rem prorogaui. ne tuã prudentiã offenderẽ vel turbarẽ.cogitans mecum.vt filius acceptorꝝ ex me beneficiorꝝ memor sese monere debeat. verũ nihil istorꝝ futurũ video.Te prudentissime consul vehemẽtissime oro.velis mee iniurie quã patior esse memor,& filiũ tuũ sic istituere. vt mihi pro omibus rebus meis satisfieret vel aliquod saltem cõsiliũ dare quo mihi iusticia administraret. & is officiosus tandẽ discipulus fieri cogeret.Nã quicquid in hac re me facere volueris tibi q̄ diligentissime parebo meq̧ tibi totum trado,

Scđa spẽs eiusdẽ generis. Propositio.

¶Lamentat Ioannes Cracouianus apud amicum suũ de morte sui parentis.

S.P,D, Nõ potui me cõtinere quin ad te hoc tpe darẽ litteras. qbus meũ luctuosissimũ casum significarẽ:suadet eñ hoc nostra inter nos amicicia.vt qui rerꝝ mearꝝ secũdarꝝ sotius fuisti,& tristiũ etiã meorꝝ casuũ particeps esse velis, vt me pro singulari tua prudentia vel cõsolari vel adiuuari digneris.tristissimũ hac tẽpestate nunciũ ex patria accepi, qui me de charissimi mei parentis obitu certiorẽ reddidit, qua re ita territus sum turbatusq̧ vt qd rebus meis cõsulere debeo.penitus me fugit. quis eñ nũc studijs meis impendet,quis rẽ domesticã ab optimo patre mihi derelictã gubernet:quis sororẽ meã iã nubilẽ locabit aliqñ matrimonio.nam

huic rei nō parua est dāda opera. Te igit amantissime Marce ro go ad te vltimū meū refugiū ponēs velis mihi adesse meis in ad uersis miserisq; rebus auxilio & consilio. ne aut cepta studia dese rere cogar. aut detrimentū hereditarijs negotijs paterer. quid fa cturus sum id me q̄primū docere velis te etiā atq; etiā rogo. Va le amice prudentissime me meaq; cōmendata suscipe.

Tercia spēs generis lamētatoriū est ꝑ exilio Propo

¶ Lamentat magister Ioannes apud vrsinū doctorem medicine de exilio suo quod ꝑpter accusationē cuiusdā nebulonis crimine lese maiestatis patit.

S. P. D. Quod ad te nūc refugiū habeo magnanime doctor tua singularis humanitas & amicicia facit. qua me a tenera etate pro secutus es, qui & cōsilio & auxilio mihi tuo nūq̄ defuturus eras. quāta hoc tpe iniqua fortuna ꝑculsus atq; vulneratus sum queso accipe, Cū certos iā annos ꝑ cōi scola. reipublice ornamento di ligenti cura in nostra achademia laborassem, multos mea indu stria instituissem docuissemq; vt breui q̄eruditissimi euaderent. postremo mihi ab optimis patribus cōscriptis ꝑ mea diligentia aliquod optimū beneficiū cōsequi sperabā a quodā maliuolētissi mo nebulone crimine lese maiestatis accusatus sum, qui falsis ꝑ ductis testibus idipsum probare conatus est, qua de re inexilium expulsus sum non sine magna iniuria atq; summo animi meime rore, facilius quodq; ferimus penarum genus quod merito venit nostra culpa. Te vnicum meum patronum te vite mee vnicum subsidium nunc imploro, succurre misero: succurre mihi insonti vel consilio vel auxilio tuo iustissimo. quo apud deum vite eter-

ne merebis premiū.apud hoīes vero famā eternā Si tu qui semp me adiuuisisti nūc deseres ab om̄ibus certe desertus in desperatō nē deijciar. nemo em̄ sine amicoꝝ cōsilio vel patrocinio reb⁹ sibi in aduersis vnq̄ sufficit.vt a spe nō reijecctus fuisset. Vale doctissi me doctor meaꝝ reꝝ firmū cōsiliū & solatiū.

Octauū genus est cōsolatoriū qđ tribus speciebus cōstat.prima est ꝑ iniuria: Propositio.

¶Consolet magistrū curio ciuis ꝑ iniuria qua fuit a Marcello filio suo affectus.

S.P.D. Que mihi ꝓximis litteris tuis significasti eruditissime vir eque dolui.ac tu ab eo quippe iniuriā accepisti,vñ minime licuit.vix dici queat quātū meroris nobis in animo nascit. cū ab his de quibus sumus benemeriti beneficioꝝ loco malesicia suscepimus.Cōfiteor multa & magna in meū filium per te collata fuisse beneficia:quoꝝ adhuc ingratus fuit.veꝝ iste adolescentium cōis modus est. vt amicis fiunt inimici nō solū ingrati,& leuibus malisq̄ hoībus amici.Attñ cū etate sepe mutant mores.& esse tūc incipiūt.memores acceptoꝝ bñficioꝝ,dignasq̄ quoq̄ habēt & agunt gratias ferendū est quādoquidē cuiq̄ etati sua vicia sunt:ego tue prudētie cumulatissime satisfaciā cū de labore quē erudiētia susce pisti tū om̄e debitū apud te contractū liberalissime soluā quicqd filio meo fecisti mihi factū scito.nil nisi temporis ꝓrogatiōez ī dānū accipies.Attñ operā dabo vt dissoluendi eris tarditatē.solutionis liberalitate repensabo:q̄ primū mihi debiti rationem miseris omnē pecuniā tue dignitati debitā cū vno pulcherrimo munus

culo mittā, Rogo insup te plurimū velis nūc patris gratitudinē filij loco benigne suscipere. donec ipe cum etate mutatus fuerit absq dubio vberrime tue dnatiōi aget etsi poterit refferret grās

Scđa spēs eiusdē gnis est p re ptita. Propositio.

¶Cōsolet Marcus Ioannē Cracouianum qui in luctu cōstitutus est pter obitū sui parentis,

S.P.D, Vehementer de tua aduersa fortuna dolui nō minus q̄ tuipe. Rapuit em̄ iniqua fortuna patrē tuū virū clarissimū mihi q amicissimū. nihil habuit fortuna quo nos acerbius ledere potuisset perpetuisq lachrimis torquere. sed nō semp merendū sit ea nēpe lege nati sumus vt aliqn̄ nobis moriēdū sit,] mortales nascimur. mortales perimus. equo animo ferientis fortune tela feramus necesse est. si tales esse volum⁹ quales optimos simulq fortunatissimos viros deceat. nihil noui nihil inauditū. nihil qđ nō alijs aliqn̄ factū sit nobis euenit. Me certe alterū tuū parentē habebis. om̄ia tua vt mea sic curare. sic tractare sum̄a vigilia. sum̄a industria studebo. nihil per deū imortalē etiā si sit difficillimū. quod sensero i rem tuā esse. facere negligā noli tua optima studia abijcere, sed cepta faciliter perfice. de sorore etiam tua puella pudicissima nihil ē quod verearis apud vxorē meā castissime educetur quicquid ei cōmodū vel honestū fuerit diligēter curabit. Vale,

Tercia spēs eiusdē gnis cōsolatoria p exilio. Pro.

¶Cōsolet magistrū Ioannē. Ioannes Vrsinus doctor medicine p exilio suo quod accusatiōe cuiusdā nebulonis patitur.

S,P,D Vix dici queat magister dignissime quāta me tristicia li

tere tue affecerũt, quibus aduersam tuã fortunã agnoui. ꝓ bene ficio maleficium accepisti, est hoc inique fortune proprium vt malos honore atq̄ diuitijs impleat. bonos beneq̄ meritos opprimat. & infamia afficiat. verumtñ constanti atq̄ forti animo ferenda sunt oĩa quibus maligna fortuna in nos seuiat. dũ id nõ nostra sed alioꝝ culpa venit. a leuissimo quodã hoĩe ac perfido false criminatus. in periculũq̄ deiectus es, cui ab ineunte etate illud dumtaxat studiũ erat. bonoꝝ famã ledere. iustos iniustos facere dabo ꝑfecto operã. vt ip̃z iuiquitatis sue atq̄ subdoli eius animi penitebit: efficiãq̄ vt cũ maiore in locũ pristinũ dignitate reduceris q̃ antehac fuisti. crescit omino optimoꝝ viroꝝ merces. dũ a puersis hoĩbus persecuti ac oppressi. re maliciaq̄ ꝑfidoꝝ cognita in priorẽ honoꝝ statũ restituãt. nihil tibi charissime magister desperandũ (. etiã in aduersa vite cõditiõe,) erit dũ viuã te nõ deserã etiãsi ꝓ te vitã effundere debeam.

Nonũ genus expositiuũ. cuius tres spẽs inueniunt quaꝝ prima est testimonij. Propositio.

¶ Ex ponat Calimahus testimoniũ apud Ioannẽ Ciuẽ Vratislauieñ. de filio Cracouie morante apud eũ diffamato.

S. P. D. Ex acto tp̄e a me vehemẽter petebas vt testimoniũ si qđ haberẽ de filio tuo ferrem & studioꝝ suoꝝ: nã a multis de illo vana loquũt. hoc vnũ scito, quacũq̄ in re tue voluntati morẽ gerere possim. faciã id ꝑlibẽter. presertim cũ a me testimoniũ veritatis exigis quã a teneris vsq̄ annis singulari studio plurimũ colui & obseruaui. ꝓpterea que hac de re quã queris narraturus sum ve-

rissima esse credito Adolescens tuus bonis artibus per pulchre vacat: hisq́ʒ tantã dat operã vt breui doctissimus euadet. alienum se magnopẽ prauis hoībus esse studet quod paucis adolescentibꝰ datum esse videmus. cũ plerũq́ʒ oẽs animũ ad eas artes adiungunt quas posthac dediscere necesse est. hic cũ ꝓpter eius singulare ingeniũ. tum ꝓpter virtutis specimen, multoꝝ in se inuidiã traxit (mea quidẽ sententia inuidiã virtute partã laudẽ nõ inuidiã esse semꝑ putaui.) ob id pleriq́ʒ cũ ei pares esse vel nequeunt vel nolunt falso eũ apud te criminãt. vt eius animũ tandẽ tua reprehensiõe ĩmerita ab optimis studijs reijceret. hec suut que tue humanitati narrare volui qui aliter tibi hac ĩ re scribũt veritatis hostes & presertim sibi esse memento. Vale.

Scđa spẽs generis expositiui est historie expositio Propositio.

¶ Exponat Antonius Ioanni Thurzij obitũ cuiusdã Canonici Cracouieñ.

S. P. D. Amor meus singularis in te tuusq́ʒ ĩ me facit, vt nihil qđ te iuuare posset ignorare te velim. debitum carnis his diebus. qdã Canonicus vir apprime eruditus soluit & neminẽ adhuc scimus qui in prebendã hanc pĩguẽ successisset. hec sunt que tuaʒ dignitatẽ latere nolui. habes eñ clarissimos & potentes amicos quoꝝ auxilio & cõsilio indubie hoc bñficiũ (dũ vigilare voles.) cõsequi poteris. quid ĩ hac re ꝓpter te facere possim. faciã studiosissime vide ne tu te sis defuturus. Vale.

Tercia spẽs eiusdẽ gñis est noticie. Propositio.

¶Exponat Calimachus Ieronimo Aretino conditionē vniuersitatis Cracouieñ. & presertim cuiusdā viri Alberti Mathematici optimi quā ipe cupit scire.

S.P.D. Quesisti sepe numero per litteras tuas fecundissimas ex me quo in statu nostre Achademie respublica foret, quaue ī arte magis floreret, ꝓ nostra certe necessitudine nihil vnq̄ꝫ a me petas quod(:& si etiā arduū fuerit.)nō fecerim dū meas nō effugerit vires. habet nostrū gymnasiū hac tempestate in oīni facultate clarissimos viros. precipue tñ in naturaliū reꝝ cognitiōibus ꝑspicacissimos. & in celiferis astroꝝ motibus indagandis. nō minꝰ etiā eruditissimos. inter ceteros habet quēdā viꝝ Albertū vigellū hoīem mathematice adeo a multis annis studiosum vt nihil eū fugiat quod vel Euclides vel Ptholomeus claro quisq̄ꝫ suo ingenio perlnstrauit. queq̄ꝫ oculū nostrū fugiūt ita discentibus suis demōstratiōibus in mediū affert. vt luce clarius tanq̄ꝫ visa intelligant. hec sunt vir dignissime q̄ de nostre reipublice fortuna scire voluisti. Sed qd est aliud quo tue humanitati cōplacere possim efficiā id q̄ꝫ primū. Vale:

Decimū genus gratulatoriū cuius spēs prima pro fortuna. Propositio.

¶Cōgratulet̄ Calimachus Ioanni Aretino ꝑ gradu magisterij adepto quē merito consecutus est.

S,P,D, Cū te audio bonaꝝ artiū magistrū effectum vehemēter gaudeo. video eñi virtute nō pecunijs te hanc cōsecutū dignitatē, nō amicoꝝ intercessiōe quod sepe fit. veꝝ tui ingenij munere perspicacissimi honoris premia accepisse. Quāta aūt hec me tua dignitas leticia affecit vix dici queat, non minus mihi q̄ꝫ tibi eue

nisse velim qm̄qdē amicoꝝ om̄ia cōia esse debent. habes ꝑfecto perpulchrū ingenium, singularem eloquētiam presenti tue digni tati cōsentaneā quibus cū vti volueris (in multoꝝ vtilitatem & omniū tuoꝝ honorē.) hec res accedet opto tibi imprimis hūc sta tū felicē perpetueq; fame fore. & quicquid tue humanitati vel cō silij. vel auxilij ad hoc ex me accedere possit fac me litteris tuis cerciorē: efficiā illud studiosissime. Vale.

Scd'a spēs eiusdē est ꝓ salute. Propositio.

¶Cōgratuletur Eustachius Andromio ꝓ salubri reditu in patriā ex italia.

S. P. D: Non mediocri dolore animū meū affecisti hisce tporibus. cū ad italiā ꝓfectus esses medicine discēdi causa, nā variū lāguidūq; celū istic esse aiūt. precipue in externos peregrinosq; homines pestiferū seuiensq;. q̄primū aūt tuū in patriā reditū accepissem. magnopere letari atq; gestire cepi. letius per deū imortalē accidere potuīt mihi nil tibiq; vehementer gratulor. q; post tuum in italia cōsumatū studiū. postq; optimas cognitas artes ad cōmunē tuoꝝ omniū amicoꝝ leticiā ad nos reuerti dignatus es deus. omīpotēs te nobis sospitē longe cōseruet. Nestoris victuꝝ i annos me quoq; etiā hic optima celi clementia frui scias atq; oībus tuis desiderijs parentissimū me semꝑ inuenies: Vale fauste.

Undecimū genus exhortatiuū cuius species ꝑma leticie est. Propositio.

¶Exhortet Fabius Papiriū ingenuū adolescentē ad virtutes capessendas,

S. P. D. Nihil mihi vnq̄ preclarius visum est. q̄ his rebus dare o

perā quib⁹patrie amicis rebusqȝ nostris ꝓdesse possimus. nemo vnqȝ vel sapiensvel magnus habitus est qni has spernit artes.per quas imperia conseruari & augeri solent.nnuqȝ satis laudate sunt ille quibus imortalis gloria nobis cōparat omes reliq artes flocci faciende sunt & tanquam sordide habende que questui intēdere docent & corpus nō animā nobilitāt illarꝫ excellentiū disciplinarꝫ te studiosum esse vehementer desidero:per quas tibi totiqȝ domui ad honorē & vtilitatē esse poteris atqȝ īde imortale nomē tibi parare queas habes (me hercnle)facile atqȝ harꝫ rerꝫ capacissimū ingeniū.tenacē memoriā. & rerꝫ ad sumptū decentē spectantiū copiā,quibns in hec studia ꝓmptissimus accedere queas: alia re nulla tuā optimā familiā vnde natus clareqȝ ortus est leuare pristināqȝ dignitatē vendicare poteris. Vale,

Scōa spēs eiusdā gn̄is est doloris. Propositio.

¶Ex hortet Calimachus Ioannē Aretinū ad dolorē capiēdum ꝓ morte cuiusdā viri clarissimi in studio philosophie.

SP.DCōines reipublice miserias ita ferre ac nostras decet.quarꝫ periculo & calamitate priuata pereūt sicut em̄ post deū nihil magis diligere & amare debemus.qȝ nostre reipublice incolumitatē & statū saluū.ita nulla de re magis lugere qȝ de eius detrimento debemus,si iusti & equissimi hoīes censeri volumus.Scias his diebus clarissimū virū nostre vniuersitatis philosophorꝫ principē prestantissimū vita defunctum esse.cuius ingeniū tantumfuit vt quicquid in archanis phīe scriniis veteribus adhuc phīs incognitū latuit.ita in mediū auditoribus afferebat aperiebatqȝ:vt mi

nõr nihilo Aristotele. estimaret. ferrũ nisi aut saxũ esset a lacrimis se abstinere poterit nemo. & presertim tu qui quodam singulari amoris studio illũ semp ꝓsecutus fuisti. flere & plangere cogeris & merito nostris em̃ lachrimis incendemus ĩmortalẽ deũ vt nobis nostreq; achademie que sine his viris esse nequeat. talẽ dignetur virũ aliqñ in defuncti locũ reponere ad nostre vniuersitatis ĩcrementũ;

Duodecimũ gñs dissuasiuũ cuiusspẽs prima a leticia. Propositio.

¶ Dissuadet Cicero N. Curioni in leticiã ꝓrũpere quia suus pater debitũ carnis persoluisset.

S. P. D; Fuit hec optimoꝝ viroꝝ opinio amantissime N. vt illuz semp iniquissimũ iudicaret quẽ suoꝝ parẽtũ vel p̄ceptoꝝ mors oblectaret. de quoꝝ vita vehemẽter gaudere deberet. Quid em̃ a te vel fedius vel turpius. vnq̃ fieri potuit q̃ illis vitã nõ fauere* vñ vitã accepisti. p quoꝝ vite cõseruamine; tuã effundere dubitarę nõ deberes; accepi nõ sine ingenti dolore his diebus patrẽ tuum virũ grauissimũ & prudentissimũ carnis leges soluisse. Qua de re tanta te leticia affectũ esse aiũt vt nihil gratius tibi parentis morte accidere facile declarasti dolẽdũ tibi patrisobitũ suadeo si legittimi & veri filij de te testimoniũ dare hoĩbusvolueris quod & facile efficere poterisdũ q̃dte deceat facere volueris; nã hui⁹ rei auctor esse iustissimus deberes & plangendi necessitatẽ tibi adijcies. Vale feliciter:

Scd̃a spẽs eiusdẽ gñis est a dolore. Propositio.

¶ Dissuadet Cicero M. Curioni in luctu tabescere ꝓpter fratris sui obitũ;

S,P,D,Pro fratris tui obitu te vehementer marcescere accipio. q ego damnosuz tibi iudico quia sine fructu te maceras:& defũcto penitus inutile,Naz ea re ipm reuiuiscere minime facies.Neq tibi honestũ fore arbitror.qui tot phie preceptis institutus.humane vite fragilẽ cõditionẽ ignorare iudicaris, Mulierũ pfecto ẽ nimio fletu res tractare aduersas.vel tristes: cede ppterea dolori teq virũ esse memẽto:& tibi hoc psuade melius fratrẽ vita defunctũ esse. q vita supstitẽ fuisse.habuit eñ nihil quo preclarũ se futuꝝ ostentasset. maligno sidere natus, plus ad flagitioꝝ sarcinã q ad virtutũ cumulũ trahebat:& hoim mortaliũ status te impellere debeat vt illius mortẽ paruipẽdere cogites cuius vita vix splẽduisset futura.

Tredecimũ gñs inuectiuũ cuius spẽs prima est criminis. Propositio.

¶Inuehat Papirius ĩ Antho.q eũ apud parẽtes false accusauerat

S,P:D,Nihil magis abhorrui mi Anthoni.quã in aliquẽ inuehi qum a tenera mea etate pacis & amicicie studiosissimus extiti, nũc aũt preter solitum id facere cogor.Miror de te Authoni,cur me turpiter perniciosecq apud meos parẽtes false accusasti. Insimulastiq potorẽ scortatorẽ, & oĩs male societatis auctorem & vexilliferꝝ,atq patrimonij sui dilapidatorẽ affirmasti.tua eñ pestilenti lingua effecisti. vt a meis optimaꝝ arciũ studijs reiectus sumqñ parentũ meoꝝ fauore & auxilio destitutus,his ĩcumbere nequaq valeo. Quid in te vnq tñ cõmisi qme innocentẽ adeo inhumaniter & pestifere criminatus es hõ mendacissime.nisi me ita expurgare studebis. vt cõtaminare tuo fedissimo ore tentasti

& qua me lingua maculasti eadē mūdare recusabis. dabo operā donec viuā. vt omēs boni viri tanq̄ veneficū anguem te fugiant Meq̄ omesq̄ meos tibi capitales inimicos esse sencies. Vale,

Scđa spēs eiusdē gnis est cōtentiōis. Propositio.

¶ Inuehat in Batiliū Gelius ob diffamationē & inutiliū verboꝝ garritorē appellationē.

S,P:D, Nūq̄ illud disputandi genus mihi satis dignū visum est Vñ amicicia dissoluit: famaq̄ ledi olet. quod inuentū puto exercitandi ingenij nō ledendi causa: disceptabā nudiustercius tecū arciū plenā cognitionē habiturū neminē grāmatice ignarum tu vero tm̄ in me insultū fecisti. turpiaq̄ verba euomuisti. vt insanire penitus nō disputare mihi visus es. me blateronē & verboꝝ inutiliū garritorē appellare nō erubescebas, measq̄ rōnes quas refutare neqeras irridere nō cessabas, & pleraq̄ alia mimoq̄ leuissimo hoīe digna i me latrabas. de quibus velim post hac vt cesses me q̄ qum ingenio vincere nequeas. canina rabie ledere postponas Qđ si vt cōfido feceris: facile me ad solita tua vota paratū iuenies

Decimūquartū genus expurgatiuū. Cuius spēs pᷓma criminis. Propositio.

¶ Expurgat se Marcus Antho, Papirio a crimine cuius fuerat a Papirio insimulatus.

S,P,D. Nisi me (,quā a teneris didici annis,) pacientia teneret. duris verbis tuis quibus in me inuectus es rn̄dere, vt par pari referrē. Scribis queadmodū te impie inhumaniterq̄ apud tuos charissimos parētes accusassem. ob eāq̄ causam te parētū tuorū subsidio spoliatū. itaq̄ ab optimis artibus deiectū esse Vnde m hi

capitalē te futurꝫ cōminaris inimicū.nisi tibi pristinū parentū tuorꝫ amorē restituā. quē mea falsa delatione extinctum esse affirmas, nisi tibi tanta deuinctus sim beniuolētia pariter in te excandescere. Attñ tibi nunc tueq̧ teneri etati veniā do.qui em̄ facile credit.facili⁹ decipi potest,Hoc vnū scito Quocūq̧ in loco tibi ꝑdesse nō poterā.illuc de esse nō studui,Maliuolentissimū em̄ hominē credito qui tam iniquiter me adte detulitq̧ accusatū te apd tuos parētes ais. Diffiteor. nequaq̄ per me aūt id factū esse omī no nego.Sed id intimius si scire velis intelliges ꝑfecto aliqñ tuū illū delatorē pessimū:de me aūt id sentire velim quod de optimo viro senciendū esse arbitror Val e & m e tibi nuq̄ deesse firmiter putato.

Scđa spēs eiusdē gñis est cōtentiōis. Propositio.

¶Expurgat se Batill⁹ab ignorātia cuius fuerat accusatus a gelio

S.P,D,Quod in me inuectus es:reprehendisq̧ plurimū de mea acerba disputandi cōsuetudine: excādescisq̧ in me vehementer q̄ tibi nō om̄ia que velis cōcedo.admittoq̧ rōnes em̄ quibus tu aprobare niteris.adeo infirme inermesq̧ sunt.vt has sine risu audire nequeā,accusas me deinceps.q̄ te turpibus verbis lacesserem, Quicquid istius attigi.nō criminādi causa verū ira paulisper motus id feci te blaterone verborūq̧ inutiliū garritorē notaui. volo (.me hercule.)hisce abstinere vel commone facere.tu in disputādo vel grauiorib⁹vel ad rē accedentibus magis & verbis & rōnib⁹ vtere.Nō meo quidē iudicio is doctus haberi solet.qui multis v̄bisq̧ copiosis rē tractat.verū qui multa & cognitu digna breuib⁹ vennstisq̧ orationibus in mediū afferre poterit.Id quoq̧ cuuu tu

facere velis.me tibi humanissimū disceptatorē habebis.quē veri tas nō inania verba vincere queat. Vale.

Quindecimū gn̄s domesticū. Cuius spēs prima de ꝓprio statu. Propositio.

¶Admonet Curio Scipionē de salute sua quā post grauē egritudinē reparauit.

S,P,D,Si vales bene est.ego quidē valeo. his nempe tp̄ibus nil litteraꝝ.ad te venisse noli mirari charissime Iero.aduersa em̄ vali tudo me duriter tenebat.febris accutissima. Cuius feritate ita ex haustus fui.vt neqꝫ manus neqꝫ pedes suū officiū habere poterāt Nūc aūt cū mihi restitutus appolinea cura sim vehementer gau dio.ceptis meis studijs diligentem opam do.frugaliorem me in om̄i cibo & potu (.vnde morbi causa nascit.)habeo. multi post factū damnuꝫ prudentius in rebus suis agunt Vale feliciter. meqꝫ vt facis de amare nō cesses,

Scd̄a spēs eiusdē gn̄is est de negotijs Propositio:

¶Admoneat Luciliū Valen:de familiaris negotij sui expeditiōe

S.P.D. Si vales bene est ego quidē ꝑbene valeo. Quāta a meo aduersario in mea causa iudiciali perpesus sum.te non ignorare credo tandē feliciter victoriā rerū meaꝝ cōtra inimicū meū ade ptus sum& ab om̄i anim imei molestia liberatus.Qua de re non paꝝ letor.meāqꝫ leticiā hisce litteris meis tibi cōmunē facere vo lui.Nil a deo īmortali gracius euenire potuit: q̄ꝫ factū est. miseri mū vite genus iudico in litibus fabulosisqꝫ cōtentiōībus versari Felix ille qui potest tranquillā ducere vitā, Vale fauste & me in ter amicos tuos annumerare nō doleas

Sedecimũ genus Jocosum cuius spẽs prima de se

Propositio.

¶Iocet Petrus cũ Anthonio ꝑ rara scriptiõe ob impedimẽtũ habita.

S.P.D Quod post meã istinc abicionẽ- nullas ex me exceperas litteras mirari nõ debes, quociẽs eñi ad te scribere cepi. accepto calamo semp̄ malũ me auguriũ inuasit. vel gallina galli cãtu canebat vel papirus defluebat, vel anus pedebat. Nũc ad vnius cãtus puellule excitatus hasce tibi mox signaui litteras- velim tibi oĩa felici augurio cõtingere Ego in rebus meis etiã sic vigilare cupio vt nihil penitentie. factis meis relinquã hactenus. Feliciter mecũ actũ est deus cepta mea secundet. Vale.

Scđa spẽs est iocosa de alio. Propositio.

¶Iocetur Ioannes cũ Laurentio sup̄ ardelione multos audiẽtes habente:

S.P.D: Non mirari debes nostrum Ardelionẽ in arte dicẽdi tot habere discipulos. cum tanta ex ore eius effluit benedicendi copia vt breui auditores illius disertissimi euadãt. hoc vnũ infelicitatis Ardelioni inest- ꝙ sine mercedis premio oĩa docere cogit vbi vero stipendiũ poscere voluerit. qui eũ audire amplius ꝑseueret inueniet neminem De hoc tecũ corã iocabar ꝙ oĩbus in artibus nõ est nobis par audientia auditoꝝ. qm̃ oẽs questui & lucrosis artibus intendũt. pauci vero ingeniũ suũ in nudã rerum cõtemplationẽ eleuãt, cuius finis est solũ scie, quod animũ oblectat. illi ornamẽto est crumenã raro replet. Socrates vno auditore suo contentus magnus habitus est. Nõ semp̄ vulgi multitudo

ingenij testimoniū docētibus affert. Vale feliciter teq̧ ip̄o & tuo ingenio optimo esto cōtentus: neq̧ te quesieris extra. iterꝝ vale. & me vt soles ama.

Decimū septimū gn̄s cōmissiuū. prima eius spēs ē cōmissiua generalis. Propositio.

¶Cōmittat Scipio Ciceroni vices suas in om̄ibus negocijs suis peragendis.

S. P. D. Noster mutuus īter nos amor facit. vt om̄is res meas nō minori cure tibi esse velim. q̄ꝫ mihi sunt. Multa profecto & magna istic habeo negocia, partim cū republica, partim cū Marcello que tue fidei cōmitto. Eāq̧ tibi omnē auctoritatē do (quā ip̄e habeam,) in meis rebus. quicquid feceris vel monendo: vel iure certando, eque gratū & ratū idip̄m habere volo. ac si ip̄e fecissē. In huius rei testimoniū. p̄n̄ti cū tabellario mitto tibi instrumentū plene potestatis. Vale.

Scd̄a spēs eiusdē gn̄is est cōmissiua ꝑticularis. ꝑ.

¶Cōmittat Apius Ciceroni vices suas suꝑ pecuniā a debitore exigendam.

¶S. P. D. Magna tua erga me & fides & amicicia facit. vt omnia mea tibi cōmittere nō verebor, habeo em̄ vbi nūc vitā agis quendā xx: florenoꝝ debitorē. quē (vt soluat) meo noīe monere nō desinas Si vero benigno animo dissoluere recusat te nūc meū ꝓcuratorē cōstituo & ꝓnūctio. ꝓ tali debito exigendo, quic quid egeris ratū & firmū ꝑinde atq̧ ip̄e egissem habere volo tuis aūt laboribus & expēsis om̄ibus satis facere cupio, sub obligatiōe reꝝ mearū omniū, omnē etiā tibi meā oꝑam polliceor quacūq̧ in re me

um officiũ senseris tibi accõmodũ·Vale.

Decimũoctauũ genus cõmune eius spẽs est de proprio statu. Propositio.

¶Scribat ad Petrũ pconsulẽ, C.N. de V. illũ de salute sua certiorẽ faciens:

S,P,D, Etsi nihil noui ĩ rebus meis accidit, quod te scire vellem tñ meus in te amor suadet. vt quẽquidẽ ad te puenturũ putarez (.cui meas litteras ad te nõ dederim,) pretermitto neminẽ, Res meas nõ aliter sese habere scito q̃ vt opto. me etiam incolumem hactenus vixisse nõ iguores Assidua mea prece deũ oro. q valitudine q̃moptima te qua dignus es. cõseruare velit. & res tuas oẽs pspere ãministrare digneẽ, tua em̃ felicitas multis mortalibus solatiũ & subsidiũ esse solet, Vale fauste & me tuis litteris sepe cõsolari memento.

Scda spẽs eiusdẽ gñis est de nogotijs: Propositio

¶Scribat ad S, L, de rebus occurrentibus illũ cerciorem reddẽs, S.P.D, Nostra amicicia quã a tenera etate cepimus facit vt cuz nihil mihi scribendũ sit aliquid scribere cogor, amministrat em̃ amor & scribendi & dicendi copiã Cupio publice aliq̃n Senece tragedias ĩterpretari. quaꝝ emẽdatissimũ codicẽ apud te quiescere accepi. Illũ queso mihi mittas. aut si apud quẽ aliũ habeẽ age vt habeã. integerrimusq̧ suũ repetet iter dũ mecũ paululũ quieuerit, Ad me itẽ sepe scribas, Si quid ẽ quod me facere velis. nil vnq̃ negatũ tibi apud me inuenies quod ex me petiturus fueris

Decimũ nonũ gñs Regiũ. prima eius spẽs est fidei. Propositio.

¶Fidē faciat dux Misne C,mario de humanitate virtute pruden tia & eloquentia qua preditus est,

S.P.D:Calimachus Ferdinandus dei gratia dux misne.&c̄,Vniuersis & singulis ad quos nostre he littere puenerint Salutē dicit Cū hi esse debemus qui oīb9 opem ferre velimus, maxīe his hoc facere obligamur.quoꝝ virtus ingeniū ceterisꝗ in rebus fides cognoscat,Quāobrē multos iam annos C.Mario hoīe pfecto eruditissimo vsi sumus. ppter singularē eius prudētiā eloquētiā & doctrinā:Is cū a nobis discederet in sue virtutis testimonium nostras publicas litteras optauit.quas merito illi tradidimus quibus oēs vehementer oramus. ad quos p suaꝝ reꝝ ornamēto se cōtulerit velint illi suā beniuolentiā ostendere. Neminē pfecto penitebit qui istius viri eruditissimi familiaritatē vel amiciciā adeptus fuerit Quicquid in illū vel gratie vel officij quis exhibuerit nobis factū putabimus,In cuius rei testimoniū sigillū hic appendere voluimus,

Scđa spēs eiusdē gnīs est familiaritatis ppositio

¶Fidē familiaritatis faciat Kazimirus Rex polonie Ioanni Calimacho suo secretario in vngariā pficiscenti:

S.P.D.Kazimirus dei grā Rex Polonie Magnus dux Lithuanie Russie Prussieꝗ dn̄s & heres,&c̄,Vladislao diuina puidentia regi vngarie & Bohemie suo primogenito Salutē, virtus ipa & pbitas facit vt oēs viros bonos oīb9 hoīb9 comēdatissimos esse cupimus,& illos semper nostris beneficijs ornare studemus quo ceteri virtutē amplectent ad ipam ꝗ inflament,Noster medicus Ioannes Calimachus ppter certa eius negotia pfectur9 est

in tuā ꝓuinciā:vir quidā magne experientie & prudens pro quo tuā maiestatē.tanq̄ charissimū nostrum primogenitū rogamus velit tua serenissima maiestas eum singulari amplecti fauore eo quidē animo quo nos illū ꝓsequi solemus,Quicquid in eū(,qui nobis amatus est.)beniuolētie & humanitatis cōtuleris nobis fa ctū putantes.par in tuos oēs officioꝝ genus quos nobis cōmē daueris exibere studebimus,

Tercia spēs generis eiusdē est edictiua: ꝓpositio.

¶Edicit Kazimirus Rex Polonie Vladislao Regi Vngarie filio suo vt cū Ioannealberto suo fratre pacē ineat & cōcordiā

S:P.D.Kazimirus deigratia Rex Polonie:&c.Etsi nō paruas ha bemus causas quibus tue maiestati succenseri deberemus tñ cū ob paternū in liberos amorē,tū ob cōmunē nostre reipublice cō moditatē omnē animi nostri molestiam deponimus. te hortor, vehementerq̧ efflagito atq̧ iubeo velis cōmunē inire pacē cum nostro principe Ioannealberto fratre tuo, per quam regnicolis tuis plurimū cōsules,& tue pietati qui fratrem tuū perinde atq̧ se ipsum suadente natura prouidere debesEuis vel dedecus vel in eptia esse videt,Impiū oīno esse debet illū. bellis atq̧ armis i petere:ꝑ cuius salute arma sumere natura cogit, ymo vitā effun dere suadet.& parentibus tuis quibus omino(.quod & diuina & humana iura volūt)debes obsequēs. eternum mereberis hono rē quod vt facias te vehementer rogo & vt admittas mando.Va

Quarta spēs eiusdē gñis est inhibitoria. ꝓpositio

¶Inhibeat Fredericus Cardinalis Ioanni Craconieñ.doctori ne circūueniat dolo suos diocesanos,

¶Fredericus deigratia sacrosancte Romane ecclesie presbiter cardinalis titu'i sancte Lucie in septē solijs Ep̄us Cracouieñ, Gnezñ. & p̄mas Ioanni Craco. decretori doctori. S.P.D Accepimus pauloante per quosdã tabellarios q hoc tp̄e ex vrbe ad nos venerūt te quosdã nostros dyocesanos malo dolo circūuenire in vrbe, & ab his deterreri, que iure cõsequi p̄nt & debeãt, quod si ita est vt nobis refertur, te imprimis rogamus velis post habere que alijs maxīe nocitura. tibi vero paꝝ aut nihil commodatura scis. & reip̄a exptus es. quo in te studio semp fuimus. Idcirco te volumus eodē erga nos nostrosq̃ subditos esse animo, quo nos in te fuisse iãpridē cognouisti. volo ergo te accepto doloso negotio cedere & nostros ãplius nõ inquietare. sencies aliq̄n nos par pari referre.

Quinta spēs eiusdē gn̄is est p̄motiua. Propositio.

¶Promoueat Fredericus Cardinalis Ioannē Mariū ad decanatū Ecclesie Cracouieū,

Fredericus deigratia. &c. Ioanni Mario S, D, tue virtutes atq̃ singularis animi tui prudentia doctissime Marij nos nõ sinunt tui esse imemores. decreuimus tandē aliquo nostro beneficio te decorare quo gratū nostrū erga te testaremur animū. decauat⁹ nostre ecclesie Cracouieñ. nūc vacat ad quē te dignū duximus (q̄q̄ maioribus dignus esses) eligendū. & iã eligimus, nihil aliud ex te cupientes q̄ quod istud grato suscipias animo. donec te quodã meliori beneficio ornare. nã plurima meritus es.) possimus. Sit illud primū nostre beniuolentie in tuã dignitatē testimoniū. verū uobis crede nõ vltimū, Vale.

Uigesimū genus est mixtū cuius spēs: prima mixta

¶Scribit excusatoriã simul & domesticã epistolã Paulus de castro ad Bartholomeũ legũdoctorẽ ei nouitates factas adducẽdo

S,P,D, Scribis ad me vt tibi mitterẽ legũ volumina.id ꝙ primũ libẽtissime facerẽ.sed me deterret iter iniqtũ.predonibꝰ latronibusq; occupatũ, patientiãq; habe vt libri tui.iter ad te habere poterint, Noua insuꝑ que apud nos habenẽ sunt.dux noster hostes christiane fidei thartharos prostrauit plenãq; auctoritatẽ adeptꝰ est.qua de tere om̃esq; christi fideles plurimũ letari velim. Vale.

Scd̃a spẽs eiusdã gñis mixta expluribus. Proposi

¶Scribat petitoriã excusatoriã ac domesticã epistolã ad paulũ astrologũ Marcus.Protho Astronomus

S.P.D, Audio apud vos plurimũ florem astrologime scientiam prope diuinitus adinuentam.quare si tuum cõsilium erit me istius scientie auidissimum istinc ad vos conferã, Accusasti me tuis ꝓximis litteris quas a Philone tuo accepi. quod nullas ad te vel paucissimas litteras darẽ hoc mihi credito.nullũ vnꝙ̃ pretermisi.quẽ quidẽ ad te ꝑuentũ putarẽ, cui litteras nõ dederim:sed malignitas & ꝑfidia tabellionũ nõ om̃ia offert. Scribis mihi etiã de quibusdã pecunijs quas a debitoribus tuis extorquere debeã. & ad te quãprimũ mittere.faciã in om̃ibus. que mihi ꝑ te cõmittũtur.tanꝙ̃ in rebus meis ꝓprijs.& si nõ semꝑ res aduota nostra succedunt.tñ in tm̃ me diligentissimum in rebus tuis cognosce atq; iterũ vale.

¶Impressum est hoc Epistolaꝝ opusculũ Cracouie ab Floriano Vnglerio.& Vuolgango Lern.Anno M.D.XIII,

¶Epithaphiũ Ioannis Eſticampiani per Ioanuẽ Lupulũ Bodmanenſem.

Hic ego Ioannes quondam notiſſimus orbe
Deliteo cippo conditus ipſe modo
Qui logicę nodos & operta enigmata ſolui
Queq̃ ſophiſtaꝝ garrula turba timẽs
Qui tenui celſa naturę mente potentis.
Iura hominũ & quicquid p̄has didiciſſe fuit

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS